

ГИМНАЗИЈАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
САВА ШУМАНОВИЋ У ШИДУ

Шид • Јун - 2012. • Година VIII • број 25.

Gaudeamus igitur,
iuvenes dum sumus;
Post iucundam iuventutem,
post molestam senectutem
nos habebit humus.

ДРАГИ МАТУРАНТИ,

Време је да се поздравимо! Сада, ви морате да се отиснете на неко немирније море, пуно великих изазова и искушења док ћемо ми, који остајемо, изгубити један ослонац који смо у вама проналазили. Важно је, да останете људи, да budete пример нама, и свима који ће да закораче у нашу школу. Не сумњамо да ћете постати академски грађани, успешни репрезенти себе, средине и школе коју сте похађали претходне четири године.

Немојте нас заборавити! Вас школа сигурно неће, јер сте оставили неизбрисив траг у нашој другој кући као и свака генерација. Учионице, омиљени ходници, клупе, двориште-све ово је ваше. Посетите нас понекад, сигурно ћемо имати слуха за ваше приче и савете. Најважније је да одржите хармонију детета у себи, јер ће вас она најбоље и најлакше водити кроз изазове кроз живот, она ће најбоље знати да употреби свако знање и мудрост. Довршићете грађење себе, своје личности, али знајте да темељ почива управо у нашој Гимназији.

Останите људи, јер рачунамо на вас! Поздрав и срећно у даљем животу!

Драган Валентировић II-3

Поштовани матуранти,

Прошле су четири незаборавне године од вашег доласка у гимназију. Уплашеног погледа, седели сте у клупама и, помало с неверицом, посматрали другове из одељења и професоре, размишљајући да ли сте одабрали праву школу. Сада, након четири године труда, рада и, надам се, много стеченог знања, верујем да сте поносни што сте део свог школовања провели баш у Гимназији „Сава Шумановић“.

Пред вама је наставак једног дугог пута са много раскрсница. Не посустајте, не скретите са пута, следите речи Светог Симеона који каже: „Не скрећи ни десно ни лево јер путеве који су десно зна Бог, а они с лева су развраћени. А ти учи оно што је право...“ Изграђујте сами свој животни пут, не дозволите да код прве препреке посустанете.

Наш нобеловац Иво Андрић каже „да је тешко говорити младости о томе шта је то младост, како би требало да се проживи, како брзо пролази и лако пропада.“ Међутим, када вам срце задржи, када засија суза у оку, сетите се гимназије, другова из разреда, професора, подигните главу, смело корачајте у будућност. Знајте да сами исписујете странице нове књиге, да нико то неће учинити уместо вас, јер не вреди седети скрштених руку и чекати боље сутра, оно неће доћи, треба га створити! Борите се, пливајте у океану који се живот зове, и тек тада ћете постати победници.

Будите успешни и срећни, а са вама ће срећу поделити сви који вас воле. Све најбоље у животу, много успеха и радости желе вам ваши професори.

Бранкица Рац, професор

Поздрав матурантима

У данашње време, кад је систем вредности у друштву „пољубан“, веома је тешко упутити вам речи оптимизма и наде за вашу будућност.

Ми, професори, гледали смо вас четири године како од детета постајете човек, како сазревате, одрастате и спремате се за једну од најважнијих животних стаза, а то је образовање. Већина вас ће наставити школовање. Надамо се да ће вам знање које носите из средње школе бити добра основа да изаберете свој животни позив и да ћете бити успешни у томе. Изборите се за ваше место у друштву и трудите се да свој посао обављате најбоље могуће. Не бојте се образовања. Образујте се и улажите у себе, јер једино је тако могуће да наше друштво, култура и држава има светлију и бољу будућност. Само ако ви, млади, будући интелектуалци, будете увидели да је друштво у ком живимо искварено, и пожелите да га мењате, можемо очекивати да ће праве вредности у животу ипак заузети своје заслужено место.

Мислите својом главом и верујте срцу. Мислите као што користите срце. Бићете бољи када користите обоје. Будите радознали и знатижељни. Постављајте питања свима и свугде – када вас људи покушају „упецати“ у своја празноверја, политичке странке, секте или вам желе продати неки производ. Тако ћете бити бољи људи и учинити да и остали буду бољи. На вама свет остаје.

Тајна успеха се може изрећи у три речи – рад, упорност и вера. Радите на себи, будите упорни и верујте. Верујте у себе и добре људе, као што и ми, ваши професори, верујемо у вас.

Нада Хромиш-Аничкић, професор

Матурантима

Већ деценијама шидска гимназија испраћа велики број ђака. Тако и овог пролећа матуранти шире своја крила и жељни слободе, нечег непознатог и новог, одлећу у нади да ће пронаћи себе и своје место међу звездама.

Ових дана на школском ходнику срећем само насмејана лица наших маутраната. Кратко сам се питао због чега ли су тако срећни. Ти бројни осмеси окупирали су моју пажњу дуго, и навели ме на размишљање о њима. Сви смо ми ову школу уписали као дечаки и девојчице који су веровали да су поласком у средњу школу одједном одрасли. Али, истина је да смо баш овде, у овој школској клупи заправо одрасли у праве људе. Неки су то већ постали, а неким, као и мени, требаће још пуно раног буђења, и још много сати седења на овим столицама да бисмо дотле дошли. Наравно, неће нас само седење довести до тог великог циља. Мора много да се ради. Док се трудимо да останемо неприметни у покушајима да другу из клупе шапнемо тачан одговор на постављено питање, учимо колико је важно помагати другима, па чак и онда када та помоћ може ићи нама на штету. Сваки новоотворени пакетик "Орбит" жвака нестаје истог часа када се појави у разреду. Колико год нам то у том тренутку није пријало као власници, то нас је научило да увек треба несебично да делимо са другима. Учествовање у разним такмичењима и спортским турнирима показало нам је колико је лепо осећати припадност једној групи и навијати за њу. Чак и онда када губимо, знамо да је најлепше бити "један од нас".

Током школовања научили сте да цените праве људске вредности, које треба да користите на прави начин. Немојте скренути са свог курса и постати брод који узалудно плива. И не заборавите одакле сте кренули јер ћете само тако знати куда да идете. А ако се икада изгубите и помислите да је превише тешко, наставите даље и сетите се Андрићевих речи: "Да би се негде стигло и нешто постигло... треба проћи, по дубокој тами, кроз блатњаво село и чопор неvezаних паса у њему. После, ако ишта остане од тебе, сачекати јутро, појавити се тамо негде међу људима, испаваним, орним за борбу и разговор, и бити по могућности, јачи и бољи од њих."

Глигоријевић Вукашин I₂

Поздрав матурантима

Драги матуранти,
нећу вам причати о томе како се пред вама налази, вероватно, најбитнији период живота, јер већ то знате, него ћу вам пожелети да све оно лепо, а чега је сигурно било доста, везано за ову школу запамтите цео свој живот. Сигурно се сви сећате како су вас старији од вас плашили приликом уписа у ову школу, али се на крају испоставило да то и није тако страшно и да су, управо, најлепши тренуци вашег живота проведени у овој школи. Пред вама је период живота у којем ћете упознати многе људе, где ћете се усавршавати у оном што волите, али и период у којем неће бити оне сигурности и удобности које су пружали зидови наше гимназије. Верујем да ћете се увек са осмехом сећати гимназијских дана и схватити да заправо све проблеме са којима сте се сретали и нису били неки проблеми и све што вам се у неком тренутку чинило тешко и није било толико тешко.

Желим вам срећу у даљем школовању и животу, да никад не заборавите ко сте, у коју школу сте ишли и шта вам је та школа пружила. Јер, тек сад постајете људи.

Теодора Мердановић III₂

Поздрав матурантима

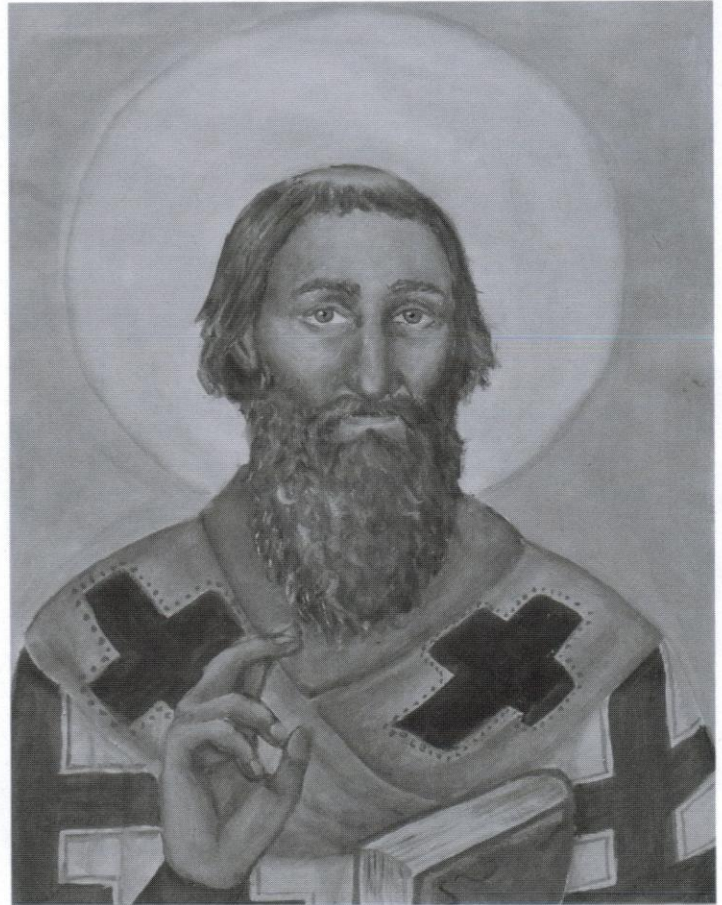
- У току четворогодишњег школовања сигурно сте имали и лепих и тешких тренутака, али све је то део вашег одрастања и сазревања. За то време ницали су темељи на којима ћете градити своју будућност. Упознавали сте са професорима, који су несебично делили са вама своја искуства и вештине, склапали сте пријатељства за цео живот, рађале су се прве велике љубави. Ни време ни сила људска не могу вам отети стечено знање и врлине.

- Сада сте довољно млади, а довољно одрасли, цео свет је пред вама и можете све. Верујте у себе и све што јесте. Знајте да у вама постоји нешто што је јаче од свих препрека, јер битку добија само онај који је чврсто одлучио да је добије. Ово је време када бирате животни позив, бирате како и који део света ће те поправити и учинити бољим и лепшим. Први корак је увек најтежи, али само храбри људи знају за победу. Ковачи сте своје среће и зато не дозволите да се на крају кајете због шанси које нисте искористили.

- Живот је једносмеран пут и води само у сутра, не обазирите се одакле полазите, већ гледајте куда идете. Постати човек је лепше него постати краљ. Нађите времена за рад, рад је цена успеха, нађите времена за читање, оно је основа мудрости, али нађите времена и за игру, јер игра је тајна вечне младости.

- Живот нема репризу и зато не идите тамо где вас пут нанесе, идите тамо где нема пута и оставите траг за собом. Желим вам да упишете жељене факултете, да остварите своје снове и будете задовољни собом. СРЕЋНО!

Гордана Мишчевић II-1

Зорана Тојић I-3

Како време тече, човек је све зрелији, деца постају људи, сусрећу се са све тежим изазовима које доноси живот. Крај средње школе заокружује почетни део живота сваког младог човека, а растанак са друговима и другарицама само симболизује оно што следује у будућности.

Четири године у школи обележава младост, проведenu у срећи и несрећи, радости и тузи, дружењу и свађи. То је период припреме за живот, који такође доноси спој лепог и ружног, и добре и лоше оцене, и похвале и укор. Школовање је заправо живот, у којем се, као и у стварности, рад и труд исплате, а лепо понашање човека диже у очима оних који су му блиски.

Наша гимназија нас је научила много тога и сви смо извукли најважније поуке о животу. Али, сада је напуштамо, ближи се крај нашем учењу. У овој згради, међу њеним зидовима, увек ће остати један део нас, нашег сећања на дане једног посебног живота, пута од детињства до зрелости на којем смо научили не само чињенице из области историје, географије, физике, биологије... Научили смо шта то значи бити човек, шта је исправно а шта погрешно и на крају крајева, научили смо шта је то живот.

Сада нам следи непредвидива будућност и све непознанице које она доноси. Један нови свет, ван школске заштите, у исто време хладан и топао. Надамо се да смо спремни за тај свет и за изазове и искушења које доноси и да ћемо пронаћи оно што смо имали у школи: искрена пријатељства, људе на које се увек можемо ослонити. Јер, породица и пријатељи су најважнији у животу. А школа нам је пружила пријатељство и неку врсту упутства за живот, које ће у будућности сигурно бити од користи. Од сада наш живот постаје озбиљнији и самосталнији, а из наше гимназије излазимо спремни за даљи пут, пут зрелост и борбе за добар живот. А сећање на школу, младост и другове никад неће избледети, јер оно остаје у човеку заувек.

Милош Смајић IV-3

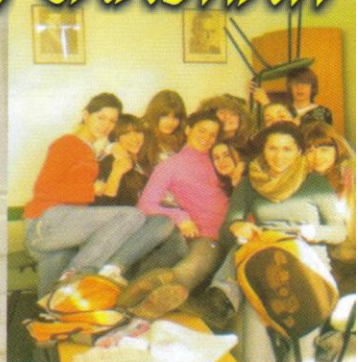

ПУТОВАЛИ СМО, РАДОВАЛИ СМО СЕ, СЛАВИЛИ

ПУТОВАЛИ СМО, РАДОВАЛИ СМО СЕ, СЛАВИЛИ

Бранислава Раић,
председник одбора

Зоран Призмић,
председник

Генерација 2008/12. IV-1 разред

*Тлики су бродови заплели овим морем,
и ни један се није вратио, па неће ни наш.
Шта мари? Пловићемо са истим смислом са
којим су плели милиони људи пре нас,
са нама, после нас. Што да се колебамо?
Од чега да стрећемо? Зашто да одлуком и
покретом не раздијемо горки минут пред собом,
и не кренемо даље - њут циља.*

Александар Агачк

Сенка Бугаревић

Никола Вилић

Милица Вранчић

Владимир Кривоњић

Милица Јанковић

Милан Вурђеља

Милан Мијевић

Александра Арђевић

Милош Ерак

Александра Јачина

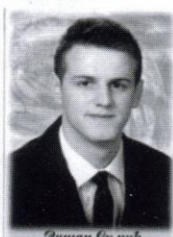
Александар Кевич

Сандра Тадић

Никола Захерјанек

Зоран Вилић

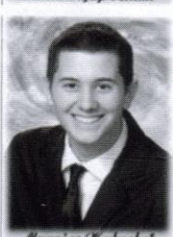
Омбра Пуцник

Јелена Убавић

Александра Пејановић

Мироslav Кубачевић

Марко Кугељ

Марко Берич

Никола Зубаревић

Јелена Долник

Зорана Казаров

Зоран Казаров

Јелена Грџур

Стефан Кацик

“Ум је попут падобрана: функционише једино ако је отворен”

(Алберт Ајнштајн)

Године које наступају након завршене гимназије, несумњиво ће, кад тад, учинити да се ми, овогодишњи матуранти, запитамо шта смо кроз средњу школу научили. Притом никако не треба мислити само о оним строго књишким подацима, о упамћеним последицама пакта Рибентроп-Молотов, или о значају Декартовог координатног система, већ и о нечему што се приписује искуству живота, живота обојеног свим радостима и невољама младог човека. Само се знање, које је уобличено проживљеним недоумицама, сумњама и одважним поступцима који се предузимају како би се оно сачувало и опстало у својој потпуности, може сматрати драгоценим. Понекад се то знање, у први мах за нас неприметно закачи, исто тако неприметно у нама ћути и тек касније ми сагледавамо његов чудесан значај.

За ове четири године, били смо у прилици да уз помоћ професора тако учимо. Да схватимо разлику између беспоговорног прихватања понуђеног градива и одговорног критичког промишљања. Увидели смо да је знање врхунски израз врлине, који је потребно бранити и чувати. Али изнад свега, нама је усађено поверење у сопствене способности. Суморним странама стварности нашег одрастања супростављена је каква таква вера у личне вредности, а савети и лекције професора помогли су да их успемо учити, без лажи и samozаваравања. И сада знамо како нема бољег начина да сопствене животе извлачимо из кругова бесмисла од искреног, бескомпромисног и ничим застрашеног трагања.

Милан Вурђеља IV-1

Maja Lapan
opremljena slikarstvom

Zoran Prodanovic
gigantolog

Генерација 2008/12. IV-2 разред

Можеће нам одузети све, али снове не.
У њим зли људи никада неће моћи да уђу.
Њих никоме не дамо и чувамо их само за себе.
А ако и то покушате и тад смо јачи.
Године нашег пријатељства неће моћи тако лако
да избледе. Радовали смо се, плакали и
смејали заједно. Од увек, сад и заувек.

Jelena Cvrkovic

Rajana Cvrkovic

Kana Cvrkovic

Bojana Cvrkovic

Marija Cvrkovic

Zorana Cvrkovic

Ana Cvrkovic

Zorana Cvrkovic

Milana Cvrkovic

Marijana Cvrkovic

Milana Cvrkovic

Zorana Cvrkovic

Marijana Cvrkovic

Milana Cvrkovic

Petar Cvrkovic

Jelena Cvrkovic

Zorana Cvrkovic

Sana Cvrkovic

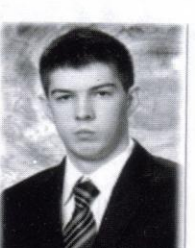
Aleksandar Cvrkovic

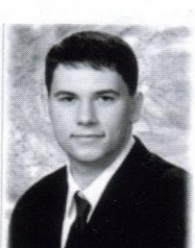
Aleksandar Cvrkovic

Marko Cvrkovic

Sanija Cvrkovic

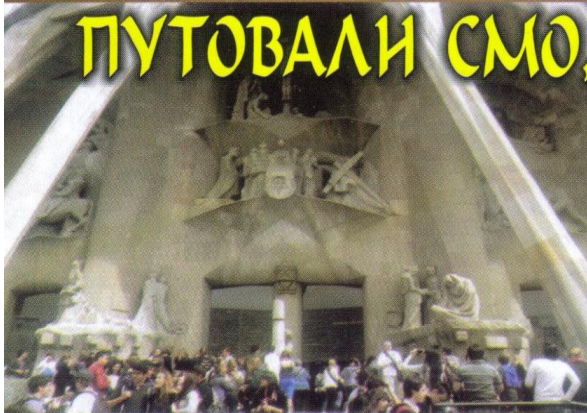
Miroslav Cvrkovic

Четири године смо провели у гимназији. Много утисака... Памте се другови, шале, тешки задаци, професори, такмичења, екскурзије, тешко зарађена оцена... Нераскидиво повезани, социјализација, развој, образовни рад, од памтивека неминовни су пратиоци живљења. Вредност гимназије у односу на друге школе је свестраност и обимност знања, могућност спознавања различитих области, проналажење... Знања стечена у гимназији ће нам помоћи у даљем школовању, али ћемо свакако понети и лепа сећања. Научили смо много, чега вероватно нисмо свесни још увек, не само везано за градиво, научили смо оно битније-да поштујемо једни друге, да ценимо туђу помоћ, будемо толерантни, савесни и на прагу смо да постанемо прави људи, али то се не зауставља сада. Треба тек да радимо на себи, да се трудимо да ова стечена знања, савете професора и наших пријатеља стално држимо у глави и да нас они и даље воде кроз живот, јер како кажу, много је људи а човек је редак, а циљ сваког од нас јесте управо то - постати један од ретких.

Ања Спасојевић IV-2

ПУТОВАЛИ СМО, РАДОВАЛИ СМО СЕ, СЛАВИЛИ

ПСИХОЛОШКА РАДИОНИЦА • ПСИХОЛОШКА РАДИОНИЦА

Парапсихолошки феномени

Увод

Од самог настанка човечанства човек се плашио непознатих и необјашњивих појава. Да би умирио свој страх човек је покушао себи да објасни те појаве. У природи и у њему самом одвијали су се многи процеси и појављивали многи феномени које он себи није могао да објасни, а неке од тих појава и до данас нису разјашњене. Немогућност да се продре у тајне природе, у човеку је изазвала радозналост и потребу да открије што више о себи, о свом животу и својој будућности.

У првобитном људском друштву човек се због свог схватања да је све што постоји живо, за одговоре обраћа надприродним силама и бићима. Човек је ове силе покушавао да умилостиви како би га оне избавиле од невоља и олакшале му живот. Са силама се општило путем чарања, враџбина, а тзв. погодбе са њима су се учвршћивале приношењем жртва које су биле најчешће животињског порекла, међутим нису ретки ни случајеви приношења људске жртве.

Човек је овако одржавао равнотежу у борби између сила добра и зла натприродних бића за које неки људи верују да постоје и данас. Магија је такође била развијена. Магија је путем чаробних формула, напитака, магијских предмета и записа требала да обезбеди заштиту, помогне у борби против непријатеља, као и да обезбеди успех у домаћинству, здравље и срећу.

Због несхватљиве природе магије, она је код људи изазвала страх, и они су је се клонили и избегавали је, а особе које су се бавиле магијом извржаване су прогону и често сурово кажњаване: спаљивање вештица у средњем веку, истеривање ђавола, и разна друга мучења.

Вештице, видовњаци, врачаре постоје и данас, као и све оне чудне појаве које их прате. И даље нису у потпуности схваћени, ал' ипак су пењенији него пре. Као и њихове услуге: читање судбине са длана, предвиђање будућности, гатање картама, све више су тражене. Ти људи чак успевају да прилично добро живе од прихода стеченим тим путем. Захваљујући овим околностима, као и развоју људског друштва и отварању нових видика, од непознатих и избегаваних појава настала је нова наука која из дана у дан, доноси нове тврдње, резултате истраживања и објашњења тих појава. Назива се ПАРАПСИХОЛОГИЈА. Иако млада наука, брзо се развија. Ипак, већина људи и данас сумња и у сам интегритет научних истраживања на пољу парапсихологије, а камоли у појаве несхватљиве за обичног човека.

Терминологија и предмет истраживања

Због наглог развоја парапсихологије и великог броја истраживача који се баве радом на овом пољу, постоји велики број термина који представљају синониме за назив ове науке: психотроника, психоенергетика, мета-психологија итд.

Парапсихологија у својим истраживањима обухвата области:

- I Ванчулну перцепцију (ЕСП)
- II Психикинезу
- III Психофизика
- IV Неотика

I Ванчулну перцепцију представљају све појаве при којима опажене информације не примамо путем чула. Ова област обухвата:

- Телепатију
- Видовитост (Јасновидност)
- Прекогниција
- Ретрокогниција

II У област психикинезе или биоенергетике спадају појаве које се манифестују променом положаја или физичких особина тела без непосредног додира или примене физичке силе, а те појаве су:

- Материјализација
- Дематеријализација
- Левитација
- Телепортација
- Психичко лечење
- Мисаона фотографија

III Психофизика истраживања се баве проучавањем физичких манифестација парапсихолошких феномена и разним видовима испољавања парапсихолошке енергије. Овде спадају:

- Парафизика
- НЛО-феномени
- Пирамидална енергија
- Парапсихолошки генератори

IV Неотика је наука о свести и њеним појединим процесима. Она обухвата:

- Трансперсоналну психологију
- Танатологију
- Измењена стања свести
- Херметичке системе тренинга

Ипак, ову поделу не треба узимати као коначну јер неке појаве могу да прелазе изједне групе у другу.

Телепатија

Телепатија тј. биокомуникација представља једну од најстаријих манифестација парапсихолошких појава. Телепатија је појава при којој се опажују мисли и осећања једне особе од стране друге особе без чулне комуникације. Појам телепатије засновао је Фредерик Мајерс. Треба разликовати телепатију од видовитости, јер се приликом телепатије опажују мисли и осећања, а не објекти као код видовитости.

Видовитост

Видовитост или јасновидност представља способност да ванчулним путем дођемо до информације или знања о неком физичком објекту или догађају који се одиграва у том тренутку. У свакодневном животу се често прави грешка повезивањем видовитости са будућним догађајима. Сва лабораторијска истраживања овог феномена могу се поделити у два дела. У првом делу је утврђено постојање видовитости, док су у другом делу истраживани услови у којима се видовитост јавља.

Прекогниција

Прекогниција је способност предвиђања будућности и овај феномен се често меша са видовитошћу. Од давнина човек покушава да открије тајне будућности и тако избегне опасност и несрећу. Прекогниција се јавља у неколико облика који треба разликовати:

1. Ретрокогниција је сагледавање пређашњих догађаја које није засновано на памћењу особе која је доживљавала;
2. Премониција или слутња је вид прекогниције који се манифестује осећањем да ће се десити нешто лоше;
3. Профетизам или пророчанство је прекогнитивни догађај који се тиче великог броја људи; Углавном се повезује са бројним Библијском причама која и представљају уствари пророчанства. Како и са настанком света, тако и његовим крајем, и бројним другим личностима и догађајима који су необјашњиви.
4. "Дежа Ви" - је вид прекогниције који се најчешће јавља, и означава га осећање које га наводи

на израз који уствари у преводу саме речи и значи нешто "већ виђено". Траје углавном не дуже од 30 секунди, а 96% људи тврди да га је доживело.

Историја прекогниције

У ранијим периодима човечанства постојала су посебна места где су тумачени снови и пророчања будућност, та места су се звала пророчишта. Дobar пример налазимо у Старој Грчкој у Аполоновом храму у Делфима. Тамо је пророчица Питија падала у транс удишући испарења вулканског порекла и тада би пророчала будућност. Захваљујући пророчанствима делфске пророчице Атијани су потукли Персијанце и по њеном савету Перикле је саградио Партедон.

Библија је препуна примера прекогниције који се најчешће манифестују у форми прекогнитивних снова.

У средњем веку због прогона и спаљивања вештица прекогниција је, као и сви парапсихолошки феномени, била потискивана и избегавана. Тек у новије време приступљено је научном истраживању ове појаве. Најзначајнија истраживања су спроведена у друштвима за психичка истраживања Велике Британије и САД-а.

Психикинеза

Психикинеза (ПК) је вид испољавања психотронске енергије при којем се изазивају физичке промене у живим бићима или спољашњем свету без икаквог физичког контакта.

Закључак

Овој теми ме привукла извесна мистичност и неодређеност која је одувек обавијала. Проучавајући парапсихологију открила сам да је много више од мистике. Парапсихологија се развила у науку, релативно младу, али науку која обећава. Сваког дана у овој области се дешавају нови пробоји и отварају нови хоризонти. Захваљујући својој наглој експанзији парапсихологија је заинтересовала многе велике умове психологије, физике, и других наука. Многи велики писци су писали о појавама које спадају у ову област. Баш због те нагле експанзије и због тога што су нова открића скоро свакодневна структура, парапсихологија се стално мења.

Моје лично искуство своди се на пар осећаја "Дежа ви" али иако се то чини тривијалним у поређењу са свим што парапсихологија изучава, ове појаве су ме заинтересовале, и почела сам да се информисем о њима, без обзира на овај рад. Парапсихологија је наука која обећава и њеним развојем људском роду се могу отворити нови хоризонти немисливих размера, омогућити открића и у пољима других наука, олакшати лечење многих болести, па чак и побољшати свакодневни живот. Парапсихологија је и поред свог развоја и данас спутања и тако ће и остати све док постоје скептици који категорики одбијају да поверују у постојање парапсихолошких феномена.

Одабрани делови Матурског рада из психологије на тему: "Парапсихолошки феномени". Ученица Живка Јанковић IV-1

Ученица Оливера Кочевић III-3 освојила је другу награду на манифестацији "Дани ћирилице" у Баваништу 2012. године.

Манифестација под називом "Дани ћирилице" у Баваништу одржава се већ једанаест година и међународног је карактера. Расписан је конкурс за литерарне и ликовне радове у неколико категорија и ове године су први пут учествовала и деца предшколског узраста.

Сваке године одржавају се мале радионице калиграфије које већ годинама води Драган Боснић, а са израдом предмета на грнчарском точку децу је упознао Михајло Петровић.

Ову манифестацију покренуло је културно - уметничко друштво "Жарко Зрењанин", које је 2010. године обележило 30 година постојања, у сарадњи са ОШ "Бора Радић", Министарством просвете Републике Србије, Црквеном општином Баваниште, Месном заједницом Баваниште и Активом жена. Током дугог "Дана ћирилице" основан је "Огранак Вукове задужбине у Баваништу".

Ученица III-3 одељења Гимназије "Сава Шумановић" Оливера Кочевић, је и ове године освојила другу награду за рељеф.

Поставили смо Оливери неколико питања о њеним искуствима везаним за овај конкурс.

• Шта те је подстакло да се пријавиш на овај ликовни конкурс?

- Када сам чула да је расписан синила ми је идеја на који би начин могла да прикажем себе и своју школу.

• Да ли си раније учествовала на сличним манифестацијама?

- Да, прошле године сам такође учествовала на овом конкурс у и освојила такође другу награду за калиграфију. Поред мене, прошле године учествовало је неколико ученика наше школе, а ове године још две ученице.

• Да ли те је изненадило сазнање да си награђена?

- Јесте, веома ме је изненадило, због чињенице да су до сада награђивани искључиво ученици из дизајнерских и уметничких школа.

• У којој категорији си конкурисала ове године?

- Ове године сам изабрала категорију израде рељефа на тему слова Љ.

• Какве утиске си стекла са доделе награда у Баваништу?

- Пре свега била сам веома поносна на свој пласман, осим тога одушевило ме је да једна тако мала средина као што је Баваниште организује тако значајну манифестацију. Приређена је приредба о значају очувања ћирилице, потом су нам се обратили чланови жирија, академици и помоћник министра просвете.

• Да ли се и ти бориш за очување ћирилице као српског националног писма?

- Да, јер сматрам ћирилицу нашим културним наслеђем и важним фактором за очување националне свести, не само код Срба, већ и код осталих словенских народа, који га користе.

Питања припремила Тамара Болманац II-2

Екскурзија II разреда

Други разреди гимназије "Сава Шумановић" 11. маја кренули су на дводневну екскурзију на којој су упознали Источну Србију.

Кренули смо у раним јутарњим часовима и упутили се ка Смедереву. Тамо смо посетили Смедеревску тврђаву. Ова тврђава налази се на ушћу Језаве у Дунав, а изграђена је почетком XX века. Подигао ју је деспот Ђурађ Бранковић. Представља једну од највећих равничарских тврђава у Европи.

После обиласка тврђаве кренули смо пут Костолца где смо видели и римски војни логор Виминацијум из I века н.е.. Са доласком Словена на остацима Виминацијума настаје село Браничево. У близини логора пронађене су римске терме. Ископано је шест базена, а понегде се назире и осликани зидови са цветним и животињским мотивима.

Пут смо наставили ка Ђердапској клисури где је смештено једно од

највећих и најзначајнијих налазишта из доба мезолита и неолита, Лепенски Вир. Овај локалитет добио је име по дунавском виру. Током ископавања откривено је седам сукцесивних насеља и 136 објеката. Главни руководица истраживања овог локалитета био је професор др Драгослав Срејовић.

У раним вечерњим часовима стигли смо у хотел Лепенски Вир у Доњем Милановцу, где смо имали

организовано диско вече. После диско вечери дружење је настављено.

Другог дана обилазак Источне Србије наставили смо посетом Хидроелектрани Ђердап. Ђердап један који смо обишли изграђен је 1970. године. Ова хидроелектрана налази се у месту Караташ, а непосредно до хидроцентрале налазе се остаци римске тврђаве Диана.

Последње место које смо обишли на овој екскурзији била је Рајкова пећина која се налази у близини Мајданпека. Ова пећина је добила име по чувеном Рајку Војводи. Рајко је по народном предању ноћу плаћао турске караване, а благо сакривао у овој пећини. Ово је проточна пећина кроз коју протиче Рајкова река. Пећина обилује мноштвом пећинског накита. Температура у самој пећини је увек +8°C, а влажност ваздуха је близу 100%. По обиласку пећине наставили смо пут Шида.

Наташа Вукшић и Јована Божић, II-1

Утисци са екскурзије

Утисци са екскурзије су нешто о чему ученици воле да причају и дуго после завршетка путовања. Не остају нам у сећању само дружење, атмосфера и комични догађаји којих увек има, већ и знаменитости и градови које смо посетили.

Наша екскурзија почела је 21. априла, у рано суботње јутро. У Италију смо се запутили аутобусом и то нам је одузело цео дан, али доброг расположења није мањкало. Стрпљиво смо дочекали долазак у Верону, град на северу Италије, у регији Венето, познат највише по Ромеу и Јулији, али и ацени која датира још од првог века. Имали смо прилику да уђемо у двориште Јулијине куће и фотографишемо њен чувени балкон и статуу, а потом и да прошетамо прелепим улицама Вероне. Након напорног дана, стигли смо у хотел, једва чекајући да се одморимо.

Следећег дана наставили смо путоловину, запутивши се у Кнежевину Монако, другу најмању државу у свету, с чије три стране се налази Француска, а с једне Средоземно море. Уверили смо се да је Монте Карло спектакуларан, луксузан град, са дивним погледом на море, али и са пуно туристичких атракција, као што су Океанографски музеј, казино, као и Кнежева палата коју смо имали прилике да видимо. То је двор породице Грималди.

Следећа дестинација био је Кан, град на Азурној обали, најпознатији по филмском фестивалу који се ту одржава. Нисмо видели само црвени тепих којим познати том приликом шетају, и већ и фасцинантну плажу „Ла Кроазет“, као и једну од најлуксузнијих лука за јахте.

Последња станица тог дана била је Ница и њено чувено Енглеско шеталиште, такође на самој обали мора, угњевљено међу бројним хотелима, вилама, широким авенијама, парковима и вртovima. Тиркизно море свима је одузело дах.

И већ су пролетела три дана, дошло је време да се крене ка Шпанији. Имали смо ту привилегију да у поменутим земљама видимо културне и историјске знаменитости које смо до тада познавали само из књига и са телевизије. Свако је био посебно одушевљен нечим што му се највише допало, али већина нас је добро упамтила причу о чувеним Грималдијевима.

Владали су Монаком од 1295. до 1509. године, када је Монако накратко пао под француску власт, а онда је поново враћен породици Грималди. Легенда каже да је династију основао гусар који се прерушио у монаха и ушао у тврђаву, ранивши стражара, те је он проклео њега и његове потомке на 700 година несреће.

Добар провод и занимљива места остаће незаборавне успомене!

Милица Лукић III,

Екскурзија

Четврти дан наше екскурзије кренули смо за Шпанију. Пошто нас је чекао дуг пут направили смо кратку паузу у француској регији Прованса, граду Грасу и посетили парфимерију Фрагонард, где су нам показали цео поступак производње сапуна и парфема.

Своје путовање наставили смо ка Каталонији и у касним поподневним сатима стигли у летовалиште Љорет де Мар, недалеко од Барселоне и сместили се у хотел. Следећих дана је наше одређиште била Барселона. Прво што смо обишли била је велелепна катедрала Саграда Фамилија најпознатијег каталонског архитекте Антонија Гаудија. Иако није успео да је доврши ова катедрала се сматра ремек делом овог архитекте. Гаудије је имао једну монументалну визију катедрале, коју је најалост само делом остварио. Фасада катедрале требала је да се састоји од три фасаде и свака од тих фасада је требала имати по четири торња са звонима. Оно што смо ми имали прилику да видимо јесте западна фасада посвећена Христовом рођењу са четири торња и источну фасаду посвећену његовом животу и мучи, представљене низом симбола. Карактеристика Гудијевих грађевина, а што се види и на катедрали, јесте супротстављање геометријских целина површинама које су богато украшене различитим материјалима.

Следећи је био обилазак парка Гуел, фасцинантне креације вртова и архитектонских облика, такође дело Гаудија. После тога смо направили паузу на видиковцу на брду Монжуик одакле се пружа фасцинантан поглед на град. Ту се налази и олимпијски стадион који смо посетили. Затим смо се прошетали пешачком зоном Ла Рамбла од Колумбовог споменика до Каталонског трга. Мноштво људи, продаја сувенира, цвећа, улични уметници и живописна пијаца осликавају дух Барселоне. У близини је и старо језгро града тзв. Готска четврт коју карактеришу уске

улице у готском стилу и катедрала са криптом Санта Еулалије. Утисак је оставила и вожња поред чувених Гаудијевих кућа: Каза Батиљо и Каза Мила, Тријумфалне капије и многих других грађевина Барселоне.

Обишли смо и мали градић на обали мора Тоса де Мар, а после тога и музеј Салвадора Далија у Фигуерасу. Салвадор Дали је био писац, дизајнер, аутор филмова и један од најпознатијих представника надреализма у сликарству. Музеј садржи његова најпознатија дела, али и бизарне и чудне ствари којима Дали и данас привлачи пажњу. Уследила је посета чувеног стадиона „Ноу Камп“ ФК „Барселона“ и обилазак акваријума који садржи импозантан број разних морских врста.

Седми дан након доручка, уследила је вожња преко Француске и Италије за Лидо ди Јесоло где смо се у касним вечерњим сатима сместили у хотел. Сутрадан смо се укрцали на брод који нас је одвезао до Венеције. Град је познат по каналима, гондолама и богатој историји, већином независног града који је био средиште Млетачке Републике. Венеција има много познатих грађевинских и уметничких споменика: Дуждева палата, Мост уздаха, чувена Црква светог Марка, црква Санта Марија дела Салуте и деведесет других цркава, богатих музеја, уметничких галерија, чувену академију лепих уметности, опсерваторија и друге научне и културне установе. На повратку кући свратили смо у италијански град Трст, најважнију луку Средоземља. Ималу смо и ту прилику да уђемо у православну цркву Светог Спиридона и да чујемо нешто о историји српске заједнице која и данас постоји у Трсту.

Повратак кући је уследио преко Словеније и Хрватске, а где смо стигли у касним вечерњим сатима. Све што смо видели на овом путовању било је толико богато и садржајно да је заиста не могуће издвојити нешто. Свако од нас понео је са собом прелепе успомене које ће памтити до краја живота.

Теодора Мердановић 3,

ДУНАВ-СРПСКО МОРЕ!

Беше то једанаестог маја. Ученици друге године наше гимназије упутили су се у незаборавну авантуру-екскурзију. Мање више сви беху на броју, са малим изузецима неких ђака. Тог јутра сви устасмо рано, али није нам било тешко – знали смо да нас чекају два дана лепог и незаборавног дружења и наравно упознавања нових предела. Дестинације које смо обишли остављале су дубок утисак на све нас, а можда је то баш оно што нам је и требало – да видимо ко смо и чији смо. Најснажнији утисак на мене је оставио највећи писац и вајар у овом пределу – Дунав. Он нам је био водич кроз целу екскурзију и бољег нисмо могли ни да пожелимо.

На овом делу Дунав представља природну границу са Румунијом, спаја два народа, две културе. Дружење са Дунавом започињемо код Голупца. Пролазећи кроз Голубачку тврђаву гледали смо Дунав како се у свој својој ширини буди и срдечно нас дочекује. Пред нама је Бердапска клисура. Настала је пре много хиљада година раздвајањем планинског масива Карпата. У тај расед се улило Панонско море. Море је нестало, а кроз тај кањон данас тече Дунав. Бердапска клисура представља највећу пробојницу у Европи, а чине је четири клисуре и три котлине. Најлепша и највећа клисура је Велики казан, на чијем делу Дунав је најдубљи у целом свом току. Њене вертикалне стране уздижу се и до тристо метара над Дунавом и тиме чине да он изгледа још већи, лепши, а чињеница да неки вирови у овом делу стижу и до деведесет метара у дубину потврђује само снагу ове реке. Из Великог ушли смо у Мали казан. Ова клисура је широка тристо метара. На једној од стрмих литица које окружују Мали казан уклесана је Трајанова табла. На овој табли латинским језиком је уклесано да су 105. године по Трајановом налогу спојене дунавске обале. Изградња моста трајала је мукотрпне две године. Мост је био дугачак више од једног километра и спајао је данашњу Србију и Румунију. Историчари с правом верују да је тај мост био најдужа и највелелепнија грађевина на свету наредних хиљаду година. Верујем да изградња моста није била ни мало лака – требало је одолети толикој сили једне реке. Нажалост тог моста више нема и ми не можемо да га видимо, али довољно је да знамо да је постојао барем неки кротитељ ове велике реке. О величини Дунава сведочи и археолошко налазиште Лепенски вир. Оно је настало између 6500. и 5500. године пре наше ере. Ово место је било погодно за изградњу насеља због обиља рибе у реци, минерала на стенама и дивљачи у шуми. О лепоти Дунава сведочи и накит, оруђе и идоли прављени од облутака са дна реке. Још тада су људи схватили праве вредности и лепоте природе, сагледавали њену снагу и молили се да их заштити, а данас многи мисле да су господари и не схватају колико су лоши и ситни у поређењу са природом.

Тог јутра када смо кренули ка хидроелектрани Бердап II он нас је дочекао, пожелео најлепше „Добро јутро!“ и испратио нас пожелевши „Довиђења, дођите нам опет“ и стварно, вратићемо се ми на њега, у мислима барем, кад нам буде требало нешто да нас смири својом снагом и силином, да нам каже да не постоји препрека коју не можемо савладати – погледајте само њега из тихе равничарске реке какав је на почетку свог тока кроз Србију прелази у бучну и моћну реку која сече стене својим током и пише историју коју сви могу да осете чим кроче на тло поред Дунава.

Софија Матић II-2

ИНТЕРВЈУ • ИНТЕРВЈУ • ИНТЕРВЈУ

Интервју

Разговарамо са Николом Симићем, учеником IV-1 разреда наше гимназије, најозбиљнијим кандидатом за ученика генерације, учесником многобројних такмичења од општинског до републичког нивоа и председником Ученичког парламента.

Шта можеш рећи о целокупном искуству које си стекао као ђак наше гимназије?

- Искуство које сам стекао у гимназији несумњиво ће бити од великог значаја не само за моје даље школовање, него и за мој будући живот. Осим знања које сам стекао из широког спектра области, у гимназији сам научио много тога о животу, пријатељству и људима.

Који су те предмети највише интересовали и зашто?

- Највише су ме интересовале физика и математика. Оувек су ми природне науке биле ближе од друштвених, тако да сам знање које сам понео из основне школе озбиљно надоградио у гимназији. Часови физике су ми посебно били занимљиви јер смо много пажње посвећивали експериментима и лабораторијским вежбама.

Учествовао си на великом броју такмичења. Која би издвојио?

- За ове четири године учествовао сам на преко 40 такмичења из разних области тако да је тешко издвојити неко одређено такмичење, али мени су углавном најдража била из физике и математике пошто сам ту могао да добијем адекватну слику о томе где сам и колико знам у односу на ученике из других школа који ће ми највероватније бити и колеге на факултету.

Како усклађујеш време потребно за учење, ваннаставне активности и своје хобије?

- Без већих проблема сам успевао да ускладим све обавезе у школи и ван школе. Само је потребна добра организација и све се може постићи. Успевао сам и да учим и да се активно бавим спортом, да се дружим, излазим, имам девојку итд. Чак мислим да су ми те ствари и давале снаге да испуним све обавезе које се тичу школе.

Какве си циљеве пред себе ставио, а какве испунио као председник Ученичког парламента

- Као председник ученичког парламента пред себе сам ставио три основна циља а то су: адекватно представљање ученика у разговорима са професорима и директором, укључење у организовање свих већих дешавања у школи и остварење бар 3 акције различитог карактера. Уз помоћ свих осталих чланова парламента успео сам све да испуним. Редовно смо се укључивали у организовање свих важних догађаја у школи, организовали смо акције радног, хуманитарног и забавног карактера, разговарали са директором и професорима о свим проблемима ученика итд.

Шта саветујеш садашњим и будућим ученицима да би били успешни као ти?

- Садашњим ученицима гимназије саветујем да искористе сваку прилику која им се пружа (такмичење, конкурс, семинар...) јер јер се ту стиче једно ново искуство које касније много значи, а и упознају се нови људи из других градова са којима ће се сигурно сретати на факултету, а будућим ученицима гимназије могу само да кажем да се ја уопште нисам покајао што сам уписао гимназију и да ми је чак шта више баш драго због тога а то и њима саветујем.

Милан Вурдеља, IV-1
Милош Ерак, IV-1

ПУТОВАЛИ СМО, РАДОВАЛИ СМО СЕ, СЛАВИЛИ

Миланка Плачковић
одговорна старешина

Зоран Причевић
директор

Генерација 2008/12. IV-3 разред

Збогом, и кад се више никад не бисмо срели
било је прејасно и било је тога доста.
Било је прејасно, ал' све има свој конач.
Збогом, и кад већ ништа не бисмо рекли у лице
за нама нека остане малим спомен барем.
Збогом, тај последњи пут куда ће нас одвести...
не растајемо се никад, ако се желимо срести.

Танја Данђић

Емилија Савић

Невена Вуковић

Зорана Црагић

Марина Маринковић

Никола Перичић

Ана Мрсин

Јелена Кубић

Марјана Цветковић

Јована Ђурић

Никола Молчевић

Злана Крејић

Александар Тешчевић

Андреј Цанка

Танја Дугора

Марко Тајић

Милош Цветковић

Зорана Манојловић

Јован Зунчић

Александар Забић

Зоран Којић

Милош Црагић

Анја Цветковић

Порука професорима

Готово је и наше путовање кроз гимназију. Када смо пре четири године крочили у њене ходнике и учионице, чинило нам се да крај неће скоро доћи. А ето нас сада, на једном степену више у образовању. Нисмо само учили лекције дате у књигама, већ се формирали као индивидуе. Наше васпитање започели су наши родитељи, прикључили су им се наши васпитачи, учитељи, наставници а онда и ви, професори.

Као и у другим занимањима, и међу вама има добрих и бољих, оних које смо волели и оних са којима смо се замерали. Иако нам се чини да је брзо прошло, током ових неколико година смо доживели много тога. Заједно се радовали, туговали, стрепели, тешили једни друге, смејали се, путовали, заљубљивали се, дружили. Свако од вас је свој посао радио на начин који сматра исправним, а исто тако, сваки ученик је бирао на који начин ће да усвоји то што сте нам ви пружали.

Иако има оних који се са професорима не слажу, у неком наредном периоду ће вероватно променити мишљење и насмејати се својим поступцима из средњошколских дана. Сада, када одлазимо, заборавимо конфликте, памтимо лепе тренутке, јер како кажу, живот је пред нама, онај сложени, којим нас плаше и за који нас припремају. Надамо се да сте, заједно са нашим родитељима, утицали на нас довољно, уколико смо ми сами то допустили, и да ће нам знање и савети стечени током боравка у Гимназији послужити током живота. А ми ћемо се увек сећати наше школе, као и наших професора.

Лидија Стојчеки, IV₃

Nada Petrović
profesorica biologije

Zoran Petrović
profesor

Генерација 2008/12. IV-4 разред економски техничари

"Човек ствара новац,
а не новац човека."

Đorđe Petrović

Jovana Vrećina

Vana Mijović

Vana Tabaković

Miana Đajić

Aleksandra Mijović

Bojana Vitezić

Nikola Nikićević

Marija Vukobratović

Jelena Nikolić

Nikola Jelić

Brena Đurđević

Zorana Kostićević

Maja Pajević

Marko Ljubićević

Miroslava Vukobratović

Miroslava Miroslavić

Miroslava Zdravković

Bojana Vukobratović

Zoran Vukobratović

Đorđe Pejak

Miroslava Vukobratović

Miroslava Vukobratović

Miroslava Vukobratović

Miroslava Vukobratović

Miroslava Vukobratović

Miroslava Vukobratović

Zorana Vukobratović

Miroslava Vukobratović

Постати и остати човек најважнији је циљ у животу!

Прошле су четири године радости-туге, знања-неискуства, искрености-лажи, поштења-неправде...Школа, наш учитељ живота, поставила је задатак да од камена незрелости, незнања и страха избруси ипак нешто финији драги камен, а једино тако, само оним истрајнима пружа се шанса да постану блистави дијаманти. Будимо истрајни и дајмо све што је у нашој моћи да пронађемо наш пут ка звездама, али не изгубимо себе градећи успех. Нек наши професори буду поносни на оно што ћемо у будућности постићи.

Нашим другарима, али и генерацијама које тек долазе:

„Ничега се у животу не треба бојати. Само треба разумети.“~Марија Кири

„Највећа је животна пустиловина покушати остварити своје снове.“~Опрах

„Кад си окружен могућностима, једна од најтежих ствари јесте, пропустити их.“~Достојевски

„Сваки дан је посебан. Некада добар, некада лош, некада тежак. Али сваки дан је, још један диван дан. Он је још једна страница књиге вашег живота и зато га испишите најлепшим мислима и добрим делима.“~непознати аутор

Мудраци:

Ивана Васић, Ђорђе Пејак IV-4

Miana Babić

Miroslava Vukobratović

Zorana Vukobratović

Miroslava Vukobratović

IV₁

Четири јесени, зиме, пролећа, били смо заједно, али четврто лето одведе нас новим путевима. Ових дана је последњи пут zazвонило наше средњошколско звоно, снажно, заглашујуће, као да је хтелo да нам се заувек уреже у сећање. И без њега, ово су дани који се памте за цео живот.

Првог септембра 2008. године у клупе гимназије село је тридесет два ученика данашњег IV₁ разреда. Стицајем околности до пролећа 2012. број се смањио на двадесет седам.

Од самог почетка били смо специфични по томе што смо имали велики број ученика са села. Испоставило се да то уопште није било лоше. Показали смо се као вредни и одговорни. Организовали смо успешне радне акције и помагали једни другима када је то било потребно. Дружили смо се и ван школе и успевали да организијемо заједничке излете у природу који су пролазили без икаквих проблема. Делили смо и добро и зло све четири године.

Прве оцене, први проблеми, прве љубави... Све нас је то стизало у школи која је до јуче била наша. Сада је то иза нас. Остаће урезано негде дубоко у нама, као што су испод клупа у срцу остала урезана имена неких другова из одељења. Одељење IV₁ одлази и са собом носи успомене и знање.

Све је спремно за расанак: мај је, оцене су у дневнику, а клупама недостају матуранти. Све је исто само нас нема у учионици. Четири године смо јурили ходницима по ужину, на одмор да видимо неког момка или девојку... Храбро смо носили торбе и у њима све наше петице и јединице. Професори су често трпели наш вишак енергије, нарочито после празника или бурних викедна, али заузврат су нас мучили логаритмима, биткама, ковалентним везама... Ми смо се трудили да не останемо дужни. Рубрику за изостанке смо попуњавали сваког дана, каснили на часове, боловали од дугих болести, правдали се на све могуће начине.

Са нашом разредницом смо се одлично слагали. Иако смо јој прво одељење којем се разредни старешина, показала се као одлична. Увек је била ту за нас. Кад год нам нешто затреба трудила се да помогне. Увек је знала шта ко од нас ради, како се понаша, шта воли и шта не воли. Знала је и многе ствари које нису имале везе са школом. Ми смо се трудили да јој се одужимо знањем. Волели смо да је изненадимо поводом неких празника. Сваки пут би смишљали нешто ново и другачије од предходног.

Сада кад завршавам гимназију, присетио сам се речи тадашњег директора гимназије које је изговорио на првом часу првог дана када смо дошли у школу, а које ће ми увек остати урезане у памћењу. Рекао је (између осталог): „Гимназија вам је, децо, као шведски сто: пријете и узмете шта год хоћете и колико год хоћете од свега што вам је понуђено.“ Тако је и било. Наши успеси како у школи тако и на различитим нивоима такмичења из разних предмета потврдили су да IV₁ није гладан изашао из гимназије.

Последња недеља нашег друговања измешала је осећања, донела је меланхолију, тугу, радост. Баш због тих ствари нико не воли расанке. Овим расанком заказујем нови састанак, када ћемо опет бити заједно, и барем на кратко волети оно што сада волимо.

Никола Симић

„Опраштамо се и страшно дугим ногама одлазимо у свет“ Мирослав Антић

Првог дана гимназије овај последњи дан чинио се тако далек, да би сада изгледало као да је прошло само неколико месеци, а не четири године.

Било нам је тешко понекад. Некад је било прелако. Било је суза, љубави, свађа, али највише је било смеха.

Сад, кад погледам, све те поруке за будућност се своде на исто – било нам је лепо, све смо научили, сви сте нам супер... наравно да је било дана када нам није било лепо. Наравно да нисмо баш све научили. Али, најважније је то што сада, када улазимо у нешто непознато, нешто ново и велико, а излазимо одавде, излазимо као људи. То је велики успех и за нас и за школу, нешто што нећемо заборавити и на чему ћемо бити захвални.

Марија Тубић IV-2

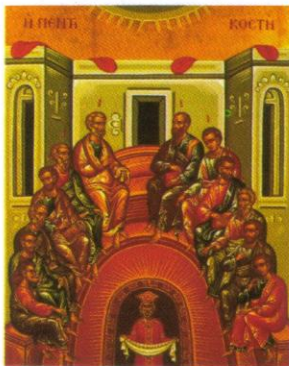
„Разишли смо се, али наше детињство остаје свеједно каквим стазама сутра лутали. Мали је било. Али кад погледаш доста је све оно што смо рекли и прећутали.“

Мирослав Антић

ПРАВОСЛАВНИ КАЛЕНДАР • ПРАВОСЛАВНИ КАЛЕНДАР

Силазак Светог Духа на апостоле

Педесети дан после Васкрса Господа нашега Исуса Христа, десети дан после Спасовдана, наша Црква слави Духове или Свету Тројицу. На тај дан апостоли су се сви заједно окупили на једном месту. Одједном је настала хука са неба која је испунила кућу којој су седели. Платећи језици испуњени Светим Духом поставили су се на сваког од њих. Сада су апостоли примили Светог Духа и постали су жива душа. Апостоли су тада почели да говоре другим језицима како им је Дух Свети дао да говоре. Народ се тула окупљао и слушао како говоре њиховим језиком. Сви су се дивили и чудили говорећи: "Гле, зар нису сви ови што говоре Галилејци?" На тај начин Господ је послао апостоле да проповедају веру хришћанску по целом свету. Тако се испуни оно што је Исус својим ученицима пред одлазак на небо обећао.

Сила Светог Духа одмах је почела да дејствује, јер је Петар ватреном речју придобио тога дана три хиљаде људи за Христову науку. Силаском Светог Духа на апостоле завршено је оснивање цркве Христове или царства Божијег на земљи од Господа Исуса Христа. Од тога момента црква Христова је почела да живи пуним животом и да

расте, примамењем к себи других душа. Тако да се овај празник сматра и рођенданом Цркве Христове.

Обичај је да се на овај празник у наше храмове и домове уноси освешћена зелена трава и цвеће, свакако по угледу на старозаветни јеврејски обичај о празнику "седмица", пошто је Дух Свети сишао на апостоле на овај јеврејски празник. Зеленило обнавља природу, а Дух Свети обнавља душе наше као и целокупно биће.

После свете Литургије служи се Молитва, Призив Светом Духу, на којој се клечи и плету се венци од траве и цвећа. Ти венчићи се носе кући и стављају поред иконе и кандила на зид.

Молитва Светом Духу

Царе небески, Утешитељу, Душестине, који си свуда и све испуњаваш, ризницодобара и даваоаче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте и спаси, Благо, душе наше.

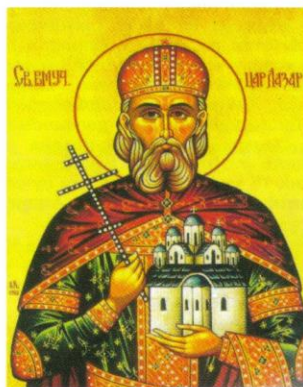

Свети Цар Константин и Царица Јелена 3. ЈУН/21. МАЈ

Одмах по доласку на престо, имао је цар Константин три велика непријатеља: тиранина Максенција у Риму, Скитена Дунаву, и Византију. Пред борбу са Максенцијем, по предању, на небу му се указао сјајан крст као знак победе. Он је наредио да се искије велики крст који је ношен пред војском, и ову борбу окончао је као своју велику победу. Одмах потом Константин је издао знаменити Едикт у Милану 313. године, којим је престао прогон хришћана После победе над Византијом, саградио је диван престони град на Босфору и назвао га Константинопољем. Када се цар тешко разболео, јавили су му се апостоли Петар и Павле и саветовали да га епископ Силвестар крсти. После тога страшна болест нестала је са његовог тела.

Света Јелена, царева мајка, радила је много за веру Христову, а када је била у Јерусалиму пронашла је часни крст Господњи и сазидала цркву Васкрсења на Голготи, а потом и многе друге цркве на Светој Земљи. У својој 80. години умрла је ова света жена 327.

године, а цар Константин поживео је још десет година иза своје мајке. Умро је у граду Никомидији 337. године, а сахрањен у цркви Светих апостола у Цариграду.

СВ. МУЧЕНИК КНЕЗ ЛАЗАР И СВ. СРПСКИ МУЧЕНИЦИ - ВИДОВДАН 28/15. ЈУН

Овај великомученик и угодник Божији, цар Лазар родио се 1329 године у граду Прилепу. Још као дете био је блага нарави, оштроуман и добродушан. Васпитаван је у хришћанској вери и побожности. И као такав од Бога доби многе дарове, које умножи, те тако даровит привуче на себе пажњу царева и би узет на двор цара Душана, где постаде славан и уважаван од свих због своје честитости, витештва и побожности. Ожени се царевом рођаком, Милицом, кћерком кнеза Вратка, која је била од лозе Немањића. Године 1353, би му дато достојанство кнеза.

Благочестиви господар Српски, Лазар био је веома Христовљубив и ту своју љубав испољавао је према Цркви Божијој. Његова највећа брига је била да измири Српску и Цариградску Патријаршију. Као изасланика Цариградском патријарху послао је монаха Неанију, да га замолди да са Срба скине проклетство (анатему), што би и учињено.

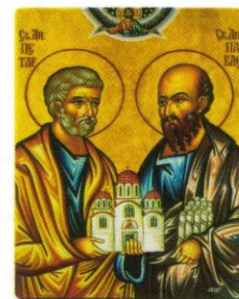
Борио се овај угодник Божији против Турске најезде и у сукобу, који се одиграо 15 јуна (28. јуна по новом календару) 1389. године против Турског цара Мурата би посечен. Тело му је пренето и сахрањено у његовој задужбини, манастиру Раваници (код Ђуприје), а затим пренето у Раваницу (Сремску), одакле је 1942 године пренето у Саборну Цркву у Београду. Сада се његове свете и чудотворне мошти налазе у манастиру Раваница код Ђуприје, где се дешавају многа чудеса и исцељења болесних и убогих. Део часних моштију светог кнеза налази се и у саборном храму св. Оца Николаја у Шиду. Свима онима који му се са искреном молитвом обрате он помаже. За време свог живота обновио је манастир Хиландар и Горњак, подигао манастир Раваницу и Лазарицу и многе друге цркве и манастире. С правом можемо рећи да Светосавски свенародни идеал и програм: "Свеза Христа - Христа низашта" нико није у потпуности остварио као свети цар Лазар. Он је то остварио одређивши се за царство небеско и приневши себе за козовску жртву и са собом сав народ Српски. Учинио је то из чисто Јеванђелских разлога што и сама песма каже: "Земаљско је за малена царство, а небеско увек и до века".

РОЂЕЊЕ СВЕТОГ ЈОВАНА ПРЕТЕЧЕ И КРСТИТЕЉА ГОСПОДЊЕГ - ИВАЊДАН 7. ЈУЛ/24. ЈУН

Претеча Господњи, свети Јован Крститељ, рођен је шест месеци пре зачећа Сина Божијег, Исуса Христа. Родитељи његови, првосвештеник Захарија и мајка Јелисавета, били су побожни и благочестиви људи.

Остаривши, дуго су молили Бога да им подари дете. Презрени од људи, упорни у својој молитви, измолише од Бога жељено дете. Ту радосну вест објави свештенику Захарији архангел Божији Гаврил. И роди старица Јелисавета сина - пророка, светог Јована, Претечу Господњег. Чудан је Јован био још од свог рођења. Осми дан, по рођењу дођоше сродници и пријатељи да обрежу дете и да му име надену. А отац његов, Захарија, који поста немо када сазнаде да ће жена његова родити сина, написа на једној дасци име његово - Јован и тог тренутка проговори. Христорборни цар Ирод, који владаше у то време, када сазнаде да се родио пророк Свети Јован, нареди да се побију сва новорођена деца у Витлејему и сам Јован, али мајка Јелисавета успе са својим чедом да побегне у пустињу, где после неког времена и умре, а мали Јован остаде сам на старање Богу и анђелима Божијим. У пустињи је остао све до оног тренутка када је добио знак од Бога да је време да претходи и најави долазак Христов. За овај празник, који је у народу познат као Ивањдан, везан је леп обичај да се од ивањског и другог ливадског цвећа плету венци. Тим венцима се ките хришћански домови, зграде и обори. Они симболишу лепоту природе, коју је Бог створио и даровао човеку на уживање, а истовремено нас подсећају да наши животи требају да билујују у правинама и добрим делима.

СВЕТИ АПОСТОЛИ ПЕТАР И ПАВЛЕ - ПЕТРОВДАН

12. ЈУЛ/29. ЈУН

Свети апостол Петар рођен је у Витсаиди, био је рибар и звао се прво Симон. Господ му је дао име Киф или Петар (Јов. 1, 42). Он је први од ученика јасно изразио веру у Господа Исуса рекавши: "Ти си Христос, Син Бога живог" (Мат. 16, 16). Његова вера се постепено утврђивала, јер када је Господ изведен пред суд, Петар га се три пута одрекао, али се због тога тешко покајао и постао потом силни и неустрашиви проповедник Јеванђеља. После једне његове беседе три хиљаде људи обратило се у веру. Проповедао је у Палестини, Малој Азији, Илирији и Италији. Помагао је и вером исцељивао људе. По заповести цара Нерона Петар је разапет на крст, а он сам молио је целата да га распну главом окренутом наодре, сматрајући себе недостојним да умре као његов Господ.

Свети апостол Павле рођен је у Тарсу и звао се Савле, учио код Гамалила и био фарисеј и прогонитељ хришћана. Када се чудесно преобратио у веру постао је апостол и ватрени поборник и проповедник Јеванђеља. Много је страдао и стрпљиво подносио муке, говорећи: "Не живим ја, него Христос живи у мени". Посечен је у Риму у време цара Нерона.

Догађаји - вести

На купу толеранције, одржаном у Ср. Митровици, 27.10.2011. године нашу школу и општинску представљање су мушка кошаркашка и женска одбојкашка екипа.

На европском првенству у каратеу, одржаном у Бечу, 30.10.2011. године ученик Марко Гајић 4, освојио је прво место.

У току октобра ученици трећег разреда наше школе организовали су, у сарадњи са Шумским газдинством, радну акцију сакупљања жира, како би зарадили део средстава за матурску екскурзију.

На Општинском такмичењу средњих школа у рукомету, 3.11.2011. године женска и мушка екипа наше школе пласирале су се на Окружно такмичење.

На Окружном такмичењу средњих школа у рукомету за омладинце, одржаном у Ср. Митровици 9.11.2011. године ученица наше школе освојила је 1. место и пласирала се на Међуокружно такмичење.

На Окружном такмичењу средњих школа у рукомету за омладинце, одржаном у Инђији 15.11.2011. године екипа наше школе освојила је 1. место.

Женска рукометна екипа наше школе учествовала је на Међуокружном такмичењу у Шапцу 23.11.2011. године.

У Старој Пазови је 1.11.2011. године одржано Окружно такмичење у одбојци за омладинце 1. и 2. године. Екипа наше школе освојила је 2. место.

На Окружном такмичењу у одбојци, одржаном у Старој Пазови, 15. и 16. новембра 2011. године мушка и женска екипа наше школе освојиле су 2. место.

У оквиру прославе Дана ослобођења Шиди ученици наше школе: Драган Валентировић 2., Давид Ромић 3, и Марко Бурџак 3, говорили су стихове наших познатих песника на Спомен гробљу у Шиду.

У градској библиотеци „Сиомеон Пишчевић“ 01.12.2012. године представљена је књига песама песникиње Ане Станојевић. Њене песме су говорили наши ученици: Гордана Мишчевић 2., Софија Матић 2 и Надежда Миљановић 2.

Општинско такмичење из математике одржано 21.1.2012. године. На окружно такмичење пласирали су се: Александра Вркатаћ 1., Милица Белдар 1., Јована Видић 2., Мирослава Илић 2., Никола Симић 4, и Андреј Шинка 4.

На Међуокружном такмичењу, одржаном у Београду, 25.01.2012. године мушка рукометна екипа наше школе освојила је 3. место.

Свечаност поводом Дана Св. Саве, школске славе, одржана је у нашој школи 27.01.2012. године. Поред изложбе и свечане академије традиционално су награђени ученици који су писали литералне радове о животу, раду и заоставштини Св. Саве и ученици који су најлепше писали одређене текстове ћирилицом. За литералне радове награђени су: Бојан Поткрајц 2., Бојана Петровић 3, и Драган Валентировић 2., Похваљени су Гордана Мишчевић 2., Милица Нанић 2, Драгана Варничкић 1., За најлепше текстове анписане ћирилицом награђени су: Дејана Кнежевић 2., Зоран Поповић 3, и Милица Цвјетковић 1. Похваљени су Милица Белдар 1., Оливера Кочевећ 3, и Наталија Кулачанин 3.

На Окружном такмичењу из математике, одржаном 11.02.2012. године, Јована Видић 2, освојила је 2. место и пласирала се на Републичко такмичење.

Општинско такмичење из физике одржано је 26.02.2012. године. На Међуокружно такмичење пласирали су се: Никола Симић 4., Јована Видић 2., Тамара Вурдеља 2., Зорана Топић 1., Анђела Толдоровић 1.

Општинско такмичење из српског језика и књижевности одржано је 04.03.2012. године. На Окружно такмичење пласирали су се: Тамара Бјелчевић 1., Оливера Којић 1., Вања

Миличевић 2., Гордана Мишчевић 2, Драган Валентировић 2., Урош Клисурић 2., Александра Матић 3., Александар Давидовић 4., Милош Смајић 4., Марко Бертић 4., Милица Варничкић 4., Сенка Вучковић 4., Никола Симић 4., Маријана Трифуновић 4.

Општинско такмичење из историје одржано је 17.03.2012. године. На Окружно такмичење пласирали су се: Милан Вурдеља 4., Милан Добрић 2., Ненад Жигић 2., Драган Валентировић 2., Јован Павловић 2, и Страхиња Гледић 2.

На стадиону ФК „Раднички“ Шид, 20.03.2012. године одржан је хуманитарни турнир у фудбалу, који су иницијали ученици 3, да би материјално, за лечење, помогли свом оболелом другу, Момиру Ранисављевићу, како би што пре оздравио и вратио се у школску клипу.

Ученици наше школе учествовали су на традиционалном квизу „Колико се познајемо“ ТВ Нови Сад, 28.03.2012. године и у својој групи освојили 2. место. Учествовали су: Драгана Варничкић 1., Дејан Дудок 1., Зоран Поповић 3, и Оливера Којић 1.

На Међуокружном такмичењу из физике, одржаном у Новом Саду 10.03.2012. године Тамара Вурдеља 2, пласирала се на Републичко такмичење.

Окружно такмичење у атлетици одржано је 30.03.2012. године наши ученици постигли су следеће резултате: Маја Момчиловић 2, друго место – скок у вис; Миланка Бјелић 1, друго место – 100 метара; Оливера Којић 1, и Александар Кекић 4, друго место – скок у даљ; Милана Вукадиновић 3, треће место – 400 метара; женска и мушка екипа наше школе освојиле су 3. место – штафета 4x100 метара. У екипној конкуренцији мушка и женска екипа освојили су трећа места.

У току априла ученици наше школе извели су екскурзију, која је предвиђена Програмом рада школе, а посећени су одређени локалитети у Италији, Француској и Шпанији.

Окружно такмичење из српског језика и књижевности, одржано је 01.04.2012. године у Ср. Митровици. На Републичко такмичење пласирали су се: Смајић Милош 4., Александар Давидовић 4., Маријана Трифуновић 4., Никола Симић 4., Сенка Вучковић 4., и Марко Бертић 4.

На Општинском квиз такмичењу „Шта знаш о здрављу“ ученица наше школе Александра Нешковић 3, освојила је 1. место и пласирала се на Покрајинско такмичење. Друго место освојила је Биљана Симић 4, и треће место Стево Трлајић 4.

На Покрајинском квиз такмичењу „Шта знаш о здрављу“ одржаном 17.04.2012. године у Новом Саду екипа у чијем је саставу била наша ученица Александра Нешковић 3, освојила је 1. место.

У нашој школи је 19.04.2012. године одржан Регионални сајам ученичког предузетништва на којем су учествовале школе из: Новог Сада, Суботице, Шапца, Богатића, Новог Бечеја и наша школа. Ова активност је одржана под покровитељством амбасаде Краљевине Норвешке и Министарства просвете Републике Србије.

Награђени су наши ученици: за најбољи лого, изглед штанда и целокупну презентацију, 1. место, тим: Дајана Нарандић, Вања Гавриловић, Миљана Дујаковић, Дајана Посавчић и Маријана Трифуновић – све 4.; у категорији најбољи пословни план, 2. место, тим: Љиљана Лујић, Оливера Ранисављевић, Милица Момчиловић, Неда Паламар и Ивана Бајић – све 4.; у категорији најбољи производ, 3. место, тим: Јована Стокић, Оливера Валентировић, Драган Валентировић, Александар Лупић и Тамара Вурдеља – сви 3.

Међуокружно такмичење из биологије одржано је 22.04.2012. године у Ср. Митровици. Учествовали су: Александра Вркатаћ 1., Дејан Дудок 1., Лука Гргић 2., Јована Видић 2., Оливера Валентировић 2.,

Тамара Вурдеља 2., Најбоље резултате освојили су Оливера Валентировић 85 бодова и Лука Гргић, Јована Видић и Тамара Вурдеља по 84 бода. Није било пласмана на Републичко такмичење.

На Окружном такмичењу из историје Милан Добрић – 2, освојио је 1. место и пласирао се на Републичко такмичење.

На Покрајинском такмичењу у Сечњу Давид Ромић 3, је међу награђеним такмичарима.

У априлу 2012. Године ученици других разреда наше школе извели су екскурзију предвиђену Преграмом рада школе и посећени су локалитети: Смедерево, Виминацијум, Лепенски вир, Бердап и Рајкова пећина.

На Републичком такмичењу из латинског језика нашу школу представљао је Вукашин Глигоријевић 1.

На Међуокружном такмичењу из хемије учествовали су: Сенка Вучковић 4., Марко Бертић 4., Милош Ерак 4., Јована Видић 2., Оливера Валентировић 2., Тамара Вурдеља 2., На републичко такмичење пласирала се Јована Видић 2.

У оквиру оболежавања Дана победе 9. маја, на свечаној седници у сали СО Шид, стихове наших песника говорили су Драган Валентировић 2, и Дејан Дудок 1.

Миљана Дујаковић, ученица 4, разреда Гимназије „Сава Шумановић“, је одлична ученица и добар спортиста. Стони тенис је заволела још као десетогодишња девојчица, а своју спортску каријеру градила је у градском клубу СТК „Партизан“.

У току свог четворогодишњег школовања у Гимназији, Миљана је сваке године улазила у највиши круг школских такмичења. Ове године је својом добром игром обезбедила учешће на Олимпијским играма Србије за ученике средњих школа које су одржане у Сремској Митровици у периоду од 09. 05. до 15. 05. 2012. године. Домаћин такмичења у стонотенису је био наш град Шид. И на овом такмичењу остварила је изузетан резултат, освојивши 5. место. На овом успеху честитамо ученици, као и осталим члановима стонотениске екипе (Ступавски Тања, Кабић Милан, Добројевић Душан) који су били учесници овог такмичења.

Регионална смотра талената одржана је 10.05.2012. године у Иригу. На Републичкој смотри од наших 18 ученика пласирали су се: Александра Матић 3, (српски језик) и Андреј Шинка 4, (физика).

Фондација 5+ српске банке, наградила је 50 најталентованијих ученика средњих школа у Републици Србији. Међу њима је наш ученик Никола Симић 4.

19. 05. 2012. наша школа је обележила Дан школе. Организован је спортски дан, а први пут је представљена школска рок група у саставу: Тамара Ранђеловић, Марко Гајић, Андреј Шинка, Марко Орозовић.

На републичком такмичењу из историје Милан Добрић освојио је 6. место и најбољи је пласирани ученик из Срема.

Међународна манифестација „Дани ћирилице“ одржана је у Баваништу. Оливера Кочевећ 2, награђена је другом наградом у категорији релјефа.

На Републичком такмичењу из српског језика и књижевности, одржаном у Трпиху, 20.05.2012. година Милош Смајић 4, освојио је 6. место и другопласирани је ученик из Срема.

ПОХВАЛЕ И НАГРАДЕ НАСТАВНИЧКОГ ВЕЋА

4-1, гимназија

Похваљују се и награђују за одличан успех и примерно владање следећи ученици: Бертић Марко, Варнички Милица, Вурдеља Милан, Вучковић Сенка, Ерак Милош, Симић Душан, Симић Никола, Давидовић Никола, Лазаров Драгана, Лазаров Душан, Лукић Александар, Ромић Јелена, Захорјански Никола, Кривошија Владимир

Носиоци дипломе „Вук Караџић“: Бертић Марко, Варнички Милица, Вурдеља Милан, Ерак Милош, Симић Никола

Предлог за ученика генерације:

Симић Никола, Ерак Милош, Бертић Марко, Варнички Милица, Вурдеља Милан

За рад у ваннаставним активностима похваљују се:

српски језик и књижевност: Вучковић Сенка, Варнички Милица, Вурдеља Милан, Бертић Марко

новинарско-литерарни рад: Вурдеља Милан, Симић Никола, Варнички Милица

историја: Вурдеља Милан, Ерак Милош, Симић Никола, Вучковић Сенка

за учешће у квизу „Колико се познајемо?": Симић Никола

психологија: Симић Никола

хемија: Бертић Марко, Вучковић Сенка, Ерак Милош

физика: Симић Никола

биологија: Симић Никола, Лукић Александар

математика: Симић Никола, Ерак Милош

оркестар: Симић Душан

рачунарство и информатика: Симић Никола

ученичко предузетништво: Ерак Милош, Симић Никола, Симић Душан

физичко васпитање: Ерак Милош, Кекић Александар, Симић Никола, Живковић Михајло

За рад у ђачком парламенту: Симић Никола.

За израду WEB странице школе: Симић Никола.

За рад у филолошкој секцији: Симић Никола.

За свеукупан рад на развоју рачунарства и информације: Симић Никола.

4-2, гимназија

Похваљују се и награђују за одличан успех и примерно владање следећи ученици: Грчић Бојана, Ђурић Сања, Ђурић Биљана, Ждињак Јована, Крч Момир, Смиљанић Драгана, Спасојевић Ања, Ђирковић Нина

Кандидати за ђака генерације: Спасојевић Ања, Крч Момир

За рад у ваннаставним активностима похваљују се:

еколошка секција: Миклош Дуња, Ђурић Сања, Лазич Петар, Обрадовић Милица, Ждињак Јована, Зарић Дајана

биологија: Ђурић Биљана – за рад у регионалном центру за таленте

хемија: Крч Момир

немачки језик: Крч Момир, Грчић Бојана, Спасојевић Ања, Смиљанић Драгана, Ждињак Јована, Тубић Марија

географско-еколошка секција: Крч Момир, Ждињак Јована, Спасојевић Ања

српски језик: Спасојевић Ања

физичко васпитање: Спасојевић Ања, Смирзлић Јелена, Котарлић Марко

за јавне наступе: Тубић Марија, Спасојевић Ања

за успехе у рецитовању: Трифуновић Александар

учешће на Сајму ученичког предузетништва: Ђурић Сања, Котарлић Марко, Крч Момир, Петрић Александар, Смиљанић Драгана, Спасојевић Ања

за примену рачунарства и информатике у предузећу: Котарлић Марко

за укупан рад на развоју рачунарства и информатике: Ђурић Сања, Крч Момир

за хор: Смиљанић Драгана

4-3, гимназија

Похваљују се и награђују за одличан успех и примерно владање следећи ученици: Смајић Милош, Давидовић Александар, Живковић Јелена, Крстић Дуња, Манојловић Дејана, Маринковић Марина, Момчиловић Николина, Стојчеки Лидија, Шинка Андреј

Носиоци дипломе „Вук Караџић“: Смајић Милош

Кандидати за ученика генерације: Смајић Милош, Шинка Андреј, Момчиловић Николина

За рад у ваннаставним активностима похваљују се:

српски језик и књижевност: Смајић Милош, Давидовић Александар

за књижевно-новинарски рад: Стојчеки Лидија

за неговање лепог писања ћирилицом: Крстић Дуња

за јавне наступе: Стојчеки Лидија, Крстић Дуња, Думитровић Јован, Клисарић Милош, Трзин Ана

хор и оркестар: Стојчеки Лидија, Крстић Дуња, Манојловић Дејана, Ранђеловић Тамара, Момчиловић Николина, Стефановић Мирјана, Шинка Андреј, Думитровић Јован, Давидовић Александар, Гајић Марко, Трзин Ана

историја: Смајић Милош

за учешће у квизу „Колико се познајемо?": Смајић Милош, Шинка Андреј

похваљују се за свеукупан развој рачунарства и информатике: Гајић Марко, Гвозденовић Александар, Думитровић Јован, Крстић Дуња, Момчиловић Николина, Шинка Андреј

математика: Давидовић Александар, Момчиловић Николина, Смајић Милош, Шинка Андреј

екологија: Манојловић Дејана, Фодора Тамара, Шинка Андреј

физика: Шинка Андреј - за учешће талената на републичком такмичењу Момчиловић Николина

похвала за учешће на регионалној смотри талената у Сремским Карловцима: Гвозденовић Александар, Момчиловић Николина

похвала за примену рачунарства и информатике у предузећу: Шинка Андреј

ученичко предузетништво: Шинка Андреј - учешће на сајму ученичког предузетништва (пословни план)

физичко васпитање: Гајић Марко, Давидовић Александар, Думитровић Јован, Клисарић Милош, Смајић Милош, Перишић Николина, Шинка Андреј

4-4, економски смер

Похваљују се и награђују за одличан успех и примерно владање следећи ученици:

Одлични: Бајић Ивана, Васић Ивана, Гавриловић Вања, Гегић Николина, Дујаковић Милијана, Крупежјевић Војислав, Марковић Момчило, Маџура Вукашин, Момчиловић Милица, Наранџић Дајана, Николић Јелена, Паламар Неда, Пејак Ђорђе, Посавчић Дајана, Суботић Наталија, Трифуновић Маријана, Трлајић Стево, Чавић Душан, Чугаљ Немања

Носиоци дипломе „Вук Караџић“: Васић Ивана, Наранџић Дајана, Николић Јелена

За рад у ваннаставним активностима похваљују се:

српски језик и књижевност: Трифуновић Маријана

рецитовање: Чугаљ Немања, Марковић Момчило, Наранџић Дајана

драмска секција: Чугаљ Немања

хор: Стевић Бобана, Посавчић Дајана, Мудрић Александра, Симић Биљана

прва помоћ: Симић Биљана, Трлајић Стево, Кабић Невена, Трифуновић Маријана

математика: Васић Ивана, Пејак Ђорђе, Марковић Момчило, Маџура Вукашин

основе економије: Пејак Ђорђе, Васић Ивана

Фимек: Чавић Душан, Пејак Ђорђе, Марковић Момчило

литерарни рад: Васић Ивана, Пејак Ђорђе

савремена пословна кореспонденција: Марковић Момчило, Посавчић Дајана

спортске активности: Дујаковић Милијана, Грбатинић Предраг, Марковић Момчило, Маџура Вукашин, Суботић Небојша, Чавић Душан, Пејак Ђорђе

екологија: Суботић Небојша, Ђорђе Пејак, Грбатинић Предраг, Марковић Момчило, Маџура Вукашин, Ленђер Небојша, Чавић Душан

за примерну рачунарства и информатике у предузећу: Дунђер Марко

учешће на Сајму ученичког предузетништва: Бајић Ивана, Васић Ивана, Гавриловић Вања, Грбатинић Предраг, Дујаковић Милијана, Дунђер Марко, Кабић Невена, Ленђер Небојша, Лујић Љиљана, Марковић Момчило, Маџура Вукашин, Момчиловић Милица, Наранџић Дајана, Николић Јелена, Паламар Неда, Пејак Ђорђе, Посавчић Дајана, Ранисављевић Оливера, Симић Биљана, Суботић Наталија, Суботић Небојша, Трифуновић Маријана, Чавић Душан.

ПОХВАЛЕ И НАГРАДЕ НАСТАВНИЧКОГ ВЕЋА

Скупштина општине Шид награђује најбоље ученике четвртх разреда наше школе и ученика генерације. Награђени су: Ерак Милош IV1, Спасојевић Ања IV2, Смајић Милош IV3 и Наранџић Дајана IV4 одељење.

Похваљују се за најбољу одбрану матурског рада: Симић Никола IV1, област физике, Ђуровић Наташа IV2, област биологије.

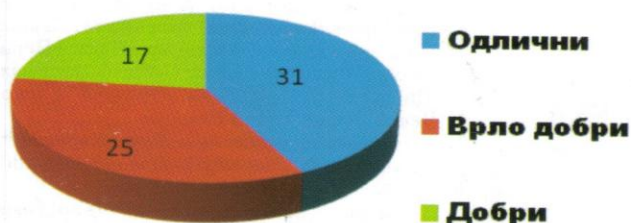
Ученик генерације је Никола Симић.

Госпођа Драгана Коларић, проф. наше школе у пензији, дарује традиционално ученику Милану Вурдеља IV-1 за најбољи писмени задатак из српског језика и књижевности.

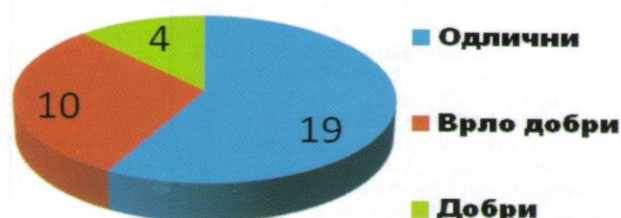
АД „Шидпроект“ Шид додељује једногодишњу стипендију ученику генерације Николи Симић IV-1.

Успех на крају наставне године

Гимназија

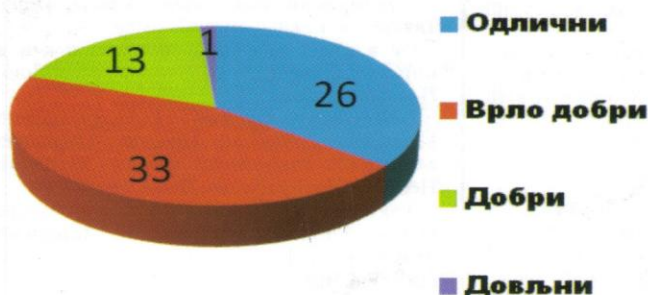

Економски смер

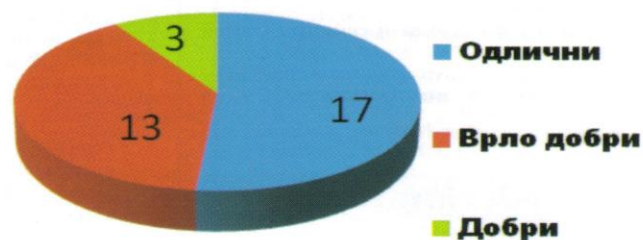

Успех на матурском испиту

Гимназија

Економски смер

ГИМНАЗИЈАЛАЦ - лист ученика и професора Гимназије "Сава Шумановић", Шид. Уређује Редакцијски колегијум: професори Душан Лукић и Мирко Нанић

ученици: Никола Симић и Вукашин Глигоријевић ; www.gimnazijasid.com, Александар Живковић

Технички уредник: Жељко Јовановић; Штампa: Г.Т.П. "ПЛАНЕТА", 20. октобра 31, ШИД; Тел.: 022-711-880, Тел./факс: 714-190

Излазак овог броја омогућили су: VICTORIA OIL, штампарија "ПЛАНЕТА" ШИД, Парфимерија "CAVALLI" - ШИД